

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

de minister voor Immigratie en Asiel,
appellant,

tegen de uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Utrecht, van 8 september 2011 in zaken
nrs. 11/26334, 11/26335, 11/26336 en 11/26337 in de gedingen tussen:

en

de minister.

Procesverloop

Bij onderscheiden besluiten van 12 augustus 2011 heeft de minister aanvragen van de vreemdelingen om hun een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen, afgewezen. Deze besluiten zijn aangehecht.

Bij uitspraak van 8 september 2011 heeft de voorzieningenrechter, voor zover thans van belang, de daartegen door de vreemdelingen ingestelde beroepen gegrond verklaard, die besluiten vernietigd en bepaald dat de minister nieuwe besluiten op de aanvragen neemt met inachtneming van hetgeen in de uitspraak is overwogen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de minister, thans de minister voor Immigratie, Integratie en Asiel, hoger beroep ingesteld. Het hogerberoepsschrift is aangehecht.

De vreemdelingen hebben een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

Overwegingen

1. In zijn enige grief klaagt de minister dat de voorzieningenrechter ten onrechte heeft overwogen dat artikel 3.109, vijfde lid van het Vreemdelingenbesluit 2000 (hierna: het Vb 2000) ook geldt indien sprake is van een opvolgende aanvraag tot verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd. Hij betoogt daartoe dat het medisch onderzoek deel uitmaakt van de rust- en voorbereidingstermijn en dat hij, nu deze termijn niet geldt ten aanzien van vreemdelingen die eerder een asielaanvraag hebben ingediend, niet gehouden was voormeld onderzoek aan te bieden.

1.1. Uit de jurisprudentie van de Afdeling (uitspraak van 6 maart 2008 in zaak nr. 200706839/1, www.raadvanstate.nl) vloeit voort dat, indien een bestuursorgaan na een eerder afwijzend besluit een besluit van gelijke strekking neemt, door het instellen van beroep tegen het laatste besluit niet kan worden bereikt dat de bestuursrechter dat besluit toetst, als ware het een eerste afwijzing. Dit uitgangspunt geldt niet alleen voor besluiten genomen naar aanleiding van een nieuwe aanvraag, maar ook voor besluiten op een verzoek om terug te komen van een al dan niet op aanvraag genomen besluit (uitspraak van de Afdeling van 4 mei 2005 in zaak nr. 200406320/1, www.raadvanstate.nl). Slechts indien en voor zover in de bestuurlijke fase nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden zijn aangevoerd, dan wel uit het aldus aangevoerde kan worden afgeleid dat zich een relevante wijziging van het recht heeft voorgedaan, kan de bestuursrechter dat besluit, de motivering ervan en de wijze waarop het tot stand is gekomen toetsen.

1.2. De voorzieningenrechter heeft terecht overwogen dat de vreemdelingen in de bestuurlijke fase geen nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden hebben aangevoerd. Evenmin is sprake van een voor hen relevante wijziging van het recht. Nu voorts hetgeen is aangevoerd geen grond biedt voor het oordeel dat het hier gaat om een geval als

omschreven in rechtsoverweging 45 van het arrest van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, Bahaddar tegen Nederland, van 19 februari 1998, nr. 145/1996/764/965, JV 1998/45, is er voor toetsing van de besluiten van 12 augustus 2011 geen plaats. Zoals volgt uit de uitspraak van de Afdeling van 24 juli 2012 in zaak nr. 201107222/1/V2 (www.raadvanstate.nl) kan derhalve niet worden toegekomen aan de vraag of de vreemdelingen krachtens artikel 3.109, vijfde lid, van het Vb 2000 een medisch onderzoek aangeboden had moeten worden. Nu deze vraag daarom evenmin ter beoordeling van de voorzieningenrechter stond, heeft hij in het niet aanbieden daarvan dan ook ten onrechte aanleiding gezien de besluiten te vernietigen.

2. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Nu gelet op hetgeen hiervoor is overwogen, voor rechterlijke toetsing van de besluiten van 12 augustus 2011 geen plaats is, dienen, doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, de beroepen tegen deze besluiten reeds daarom alsnog ongegrond te worden verklaard.

3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Utrecht, van 8 september 2011 in zaken nrs. 11/26334 en 11/26336;
- III. verklaart de in die zaken ingestelde beroepen ongegrond.

Aldus vastgesteld door mr. M.G.J. Parkins-de Vin, voorzitter, en mr. E. Steendijk en G. van der Wiel, leden, in tegenwoordigheid van mr. H.W. Dekker, ambtenaar van staat.

w.g. Parkins-de Vin
voorzitter

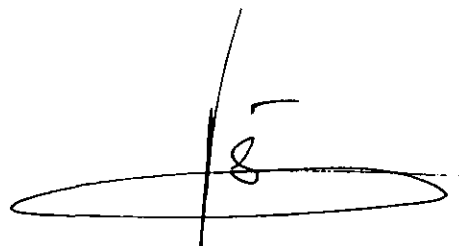
w.g. Dekker
ambtenaar van staat

Uitgesproken in het openbaar op 28 september 2012

563.

Verzonden: 28 september 2012

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through them.

mr. H.H.C. Visser